

Krásně je na světě, když na své můžu ... si odpovím sám. (K.Plíhal)

my way

2008/červen

List českých liberálů

1.7. 2008 Deník, Mj Hamerský

Odmítnutí Lisabonské smlouvy v Irsku vyvolalo množství protichůdných reakcí. Omítači referendum z ODS chválí moudrost lidu. Prointegrační síly se cítí zaskočené a zmatené. Dobře jim tak, v plné nahotě se ukázala jejich slabost a neochota jednat otevřeně s veřejností.

Konzervativci z ODS/KDU-ČSL jsou na krátko vysvobozeni z nutnosti chovat se solidně, tedy schválit dokument, který vyjednali a podepsali. Vzpomínáte na Topolánka jak se napařoval v Lisabonu při slavnostním ceremoniálu? Ano, on to dobrovolně podepsal, aby hned po příjezdu domů začal kličkovat. Irové mu pomohli, získal odklad, který ukáže, že nesolidnost není jen jeho způsob chování v osobním životě a domácí politice, ale i v politice zahraniční.

Stejně jako se Jůlínek neschová za Cikrta, tak ODS neutěče před rozhodnutím, zda bude poškozovat důvěryhodnost

Irové dali Evropě příležitost

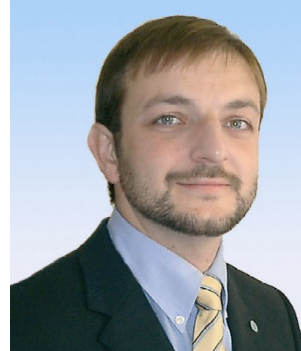
české zahraniční politiky nedodržováním dohod.

Nedejme se mýlit prohlášeními některých politiků. Irské ne není žádnou tragédií pro ty z nás, kteří chceme silnou federální Evropu. Naopak, děkujeme Irům, kteří stejně jako nedávno Francouzi a Nizozemci omítl plíživé posilování evropských institucí za zády voličů. Nejlépe to napsalo v Týdnu eso českých konzervativců, ředitel Občanského institutu Roman Joch: na příkladu USA doložil, jak se má rodit federace. Na místo nesrozumitelného, rozsáhlého textu snažícího se zalíbit všem a podstatné věci tajícího, je šance nabídnout federální ústavu Spojených států evropských (USE), která vstoupí v platnost okamžikem ratifikace třeba jen pěti státy, pro které bude závazná. Závaznou přirozeně nebude pro ty, kdo chtějí zůstat mimo. Ty mohou požádat o přistoupení

později nebo zůstat mimo jako smluvní partneri EU, např. Norsko a Švýcarsko.

Z toho plyne, že federalisté v ČR i v dalších evropských zemích, by měli podpořit definitivní uložení Lisabonské smlouvy k ledu. Místo pokračování v posilování evropského super státu v režii Německa a Francie, nabídnout Evropanům transparentní federální projekt inspirovaný dvěma, nám blízkými a úspěšnými vzory – federací USA a konfederací Švýcarsko. Evropa není vojensky ohrožena a proto jsou diskuze o integraci tak zdlouhavé a komplikované, je to však špatně? Evropané jsou politicky dosti vyspělí, aby se dokázali svobodně rozhodnout, kdo chce federaci, kdo si vystačí jen s ekonomickou unií a kdo chce být úplně nezávislý. Pokusy dohnat k dohodě o změně podoby institucí EU v jeden čas dvacetsedm států jsou pochybné.

Irové děkujeme za ukončení slepé cesty. Přiblížili jste nás k USE.

Milan J. Hamerský, předseda Liberální reformní strany

Vážený čtenáři,

před sebou máte červenové číslo měsíčníku českých LIBERÁLŮ prezentující názor tohoto základního politického proudu na aktuální politická témata.

UVNITŘ VYDÁNÍ

ČSSD proti ODS Procházka	2
Zdeněk Urbánek Dienstbier	3
Zlatuška Univerzity se bouří	4
Alternativa pro Vary	3

Macedonia : conservatives win poorly organized

10.6.2008 TZ, www.eldr.org

The conservative of Prime Minister Gruevski took a landslide victory at the early elections in Macedonia on 1 June. The united centre-left opposition, including ELDR members Liberal Democratic Party (LDP) and Liberal Party of Macedonia (LPM) got less than a quarter of the votes.

Both leaders of LDP and LPM, were successful in renewing their mandates.

The new Macedonian parliament will have 5 liberal MPs: 4 from LDP and 1 from LPM. As a consequence of fraud and other irregularities in the violence-marred election, involving even one casualty, the results were nullified at 193 polling stations leading to a rerun next weekend. The poor organization of the elections provoked international condemnation at a time when Macedonia is trying to prove its credentials

for EU and NATO membership.

for EU and NATO membership.

LDP Leader Jovan Manasijevski: These elections were a triumph for populism. The Prime Minister was successful in his ambition to mobilize the anger of the voters in the aftermath of the Greek veto for NATO membership. Macedonia is facing a difficult period, as Euro-Atlantic integrations are a not priority of the winning parties".

Za vším hledej ODS

24. 6. 2008 - np Vít Procházka

Kdybyste se Michala Haška, sociálně-demokratického poslaneckého šéfa, zeptali, kdo zavinil ostudné vyřazení českého národa z Eura, odpověď by vám podal jednoznačnou. Shodou okolností stejnou jako na otázku, kdo způsobuje růst cen ropy nebo kdo se má zodpovídat za zakázaný lov velryb. Pro Michala Haška je viníkem všech potíží a nezdárů ODS. A co poradní „modroptáci“ z Jánského vršku nezpůsobují přímo, činí postranně a skrze oblouzněné zprostředkovatele, kteří jim, nebožáci, sedli na lep.

Jsem dalek toho nejsilnější vládní stranu obhajovat, jak se říká, do roztrhání těla, ale zapálenost, s níž elity ČSSD vnucují občanům představu ODS jako neskutečně obludné stohla-

vé saně, bez které by se nám tu panečku žilo jak ve vatě, přivedla vrcholnou politickou scénu do stavu zákopové války, v ní se obětuje příliš mnoho jinak upotřebitelné energie a vcelku pro nic.

Pojetí vztahu vláda-opozice coby střetu dvou sešikovaných armád, které jinakost ve vlastních řadách po zásluze označují za dezerci a automaticky staví šibenici pro zrádné provinilce, v učebnici dějepisu věrohodněji zapadá do kapitol o třicetileté válce než mezi odstavce o fungování moderních demokracií západního typu.

Haškova reakce na vystoupení Petra Wolfa ze sociálnědemokratického poslaneckého klubu svědčí o sebeklamu, v němž se čelný

představitel opozice nachází. Pátrat po příčinách Wolfova odchodu u konkurence je až krok číslo dvě. Nejprve se Hašek a jeho spolupracovníci z vedení strany musí pokusit dopátrat chyb u sebe. Není náhodou toho akcentu na poslušnost a naprosté dodržování stranické linie u poslanců ČSSD příliš? Není přeci jen moudré přijmout společně s vládou opatření, která bychom být ve vládě přijali rovněž (viz radar)? A nakonec, nepřipravujeme si těžké chvíle po příštích volbách, kdy nám opozice (dnešní vláda) vrátí naši neústupnost i s úroky?

Odpověď na tyto základní otázky za pomoci nezbytné dávky „selského rozumu“ ulehčí Haškům a podobným trápení a z poslanecké sněmovny vyvane zápach střelného prachu.

Protimugabeovské přemítání

30. 6. 2008 - np

Africká KILDR. K tomuto obrazu se nezadržitelně blíží Zimbabwe Roberta Mugabeho. Bývalá britská Rhodesie je sice nezávislá, ale není svobodná. V historické galerii vládců černého kontinentu se Mugabe, kdysi vážený bojovník za dekolonizaci země, zase o kus vzdálil exprezidentovi JAR Nelsonu Mandelovi. Naopak je o něco blíže ugandskému diktátorovi Idi Aminovi, přezdívanému „řezník z Kampaly“.

Rozhořčení, jež průběh posledních zimbabwských prezidentských voleb vyvolává, je známkou toho, že morálka jako metr ke zjišťování legitimacy není přežitkem peskujících kantorů ze staré školy. Coby však bylo nejhorší, je rozhořčením nad Mugabeho cynickou mocichtivostí postoj k událostem v Zimbabwe uzavřít. Vítězem bychom se nakonec nestali ani my, ani Morganem Tsvangiraiem vedená demokratická opozice, ale právě Mugabe.

Vít Procházka,
student

Hospodářská omezení jsou nedostačující a v zásadě trestající nevinné a na vládě se nepodílející obyvatelstvo. Protimugabeovský (nikoli protizimbabwský) zátah musí nabrat mnohem účinnější (a tedy razantnější) rozměr. Což takhle podniknout proti neomalenému samovládcovi vojenskou intervenci? Jak je patrné ze zacházení s opo- nenty uvnitř Zimbabwe, Mugabe na násilí jakožto nástroj politické vůle slyší. A nenásilně jej o moc připravit nelze.

Tím nastává nový problém. Kdo finální vpád uskuteční? Bude-li to nějaká velmoc (USA, Čína apod.), časem se umně zpochybní nezištnost jejích zájmů. Jedinou možností proto zůstává svržení Mugabeho pomocí koaličních vojsk afrických států. Ty by tak mohly vyvrátit pochybnosti o svém organizačním nadání a jednou něco skutečně přínosného vykonat pro vlastní dobro bez nadměrné angažovanosti okolního světa.

Urbánek při průšvihů nikdy nechyběl

24. 6. 2008 - mfd

Jméno Zdeněk Urbánek jsem poprvé zaznamenal před šedesáti lety. Po únoru 1948 posílali fanatici víry ve zpívající zítřky do stoupy také knihy, které ještě nestačily dorazit z tiskáren na knihkupecké pulty. Táta byl povoláním primář interny kladenské nemocnice, ale také knihomol s dvaceti tisíci knih v domácí knihovně a čestný ředitel městské knihovny.

Dělníci ve spalovně s mimořádnou odvahou pár knížek pro něho zachránili.

Šedá eminence od Aldouse Huxleyho patří už více než půl století k několika desítkám nejoblíbenějších kousků mé vlastní knihovny.

V tiráži jsem se dočetl, že knihu přeložil Zdeněk Urbánek. Měl jsem také jeho knížku o expedici do Arktidy, ale pak se mi jeho jméno ztratilo.

Po letech mi psal s ironií, kterou si vždy zachoval: „... nedokážu (...) chybět při žádném průšvihů.“ V únorových dnech 1948 jako redaktor deníku Národní osvobození napsal zprávu, že ministr Václav Majer chtěl v rozhlasu sdělit stanovisko sociálních demokratů k vládní krizi a „neidentifikované osoby jeho žádost zamítly a daly ho dalšími neidentifikovanými osobami z budovy rozhlasu vyvést“.

Jiří Dienstbier, novinář

Tiskárna, rychle přebarvení bývalí stříbrňáci, to odmítla vytisknout.

Po několikahodinovém jednání předseda odborů neústupnému redaktorovi Urbánkovi odpověděl na otázku, ve jménu čeho že to chtějí stávkovat: „Ve jménu našeho příštího živobytí, blbče.“

Po letech mi Zdeněk Urbánek napsal: „Ty jsi, Jirko, zažil šťastnou dobu, myslím rok '68, kdy bylo o čem mluvit, smělo se a nebylo si třeba vymýšlet. Bylo to skvělé a přirozené.“ Volil své postoje vždy bez ohledu na příští živobytí. Na konci války schoval u sebe dvě Židovky, které uprchly z pochodu smrti. Jedna se stala jeho ženou, druhá manželkou Josefa Hiršala.

V padesátých letech překládal anglickou a americkou literaturu, mimo jiné Shakespeareova dramata. V šedesátých letech rozšiřující se svobody se vracel ze soukromí. Ke stovkám průlomů cenzury patřilo i uvedení jeho překladu Hamleta s Lukavským v hlavní roli v Národním divadle.

Po potlačení pražského jara se samozřejmě podílel na šíření samizdatové literatury. Podepsal Chartu 77. Podpisy se shromažďovaly v jeho bytě. Dopadla ho s Václavem

Havlem a Pavlem Landovským STB, když je chtěli spolu s prohlášením Charty dovézt do Federálního shromáždění. Po listopadu se stal načas rektorem Akademie múzických umění. Do pozdního věku pak sepisoval svědectví o dobách, v nichž jeho život odrážel dramata, vzestupy a pády české společnosti, politiky a kultury.

Jeho střešovický byt byl jedním z míst, kde se setkávali jeho četní přátelé. Ač už byl v sedmdesátých a osmdesátých letech doyenem pražské společnosti, byl kamarádem všech bez ohledu na jejich věk. Při pražské povodni jsem ho vezl na pohřeb přítele Jiřího Koláře. Z Hlávkova mostu jsme zahlédli řeku, ve kterou se změnila Sokolovská ulice. „Odeče to stejně jako stoky, ve kterých nás chtěli utopit,“ řekl.

I když byl dlouho nemocen, zvládal své choroby s humorem George Bernarda Shawa, který věděl, že „stáří je velmi nepříjemná věc, ale jediný způsob, jak se dožít vysokého věku“. Stejně jako on se ho dožil. Před více než rokem, při devětaosmdesátých narozeninách, si znovu po dvou desetiletích zapálil cigaretu a jako dary si přál pouze lahve irské whisky.

Připravoval se na konec v dobré náladě, s klidným vědomím, že vždy jednal podle svého přesvědčení bez ohledu na to, jakým sukнем bylo město právě potaženo. Tento jeho odkaz, stejně jako jeho intelektuální a mravní úroveň, je pro každého z nás měřítkem vlastního úsilí, tolik potřebného v dnešní době rozviklaných hodnot.

Alternativa pro Karlovarský kraj

27.6.2008 MFD Karlovarský kraj

- Politika má být jasná a čitelná. Je ale zaneřáděná. Projektem Alternativa, s nímž jdeme do krajských voleb, dáváme najevo, že se dohodnout umíme.

Tak se představilo sdružení stran, které pro podzimní krajské volby vytvoří společnou kandidátku. Mezi stranami je SNKed, SOS, VPM, nezávislí starostové pro kraj a **Liberální reformní strana**.

„Neschopnost současné krajské koalice naslouchat druhým je jedním z důvodů, který nás ke vzniku Alternativy vedl. Nedodržují programy, které předložili lidem,

ale sledují daleko víc vlastní prospěch, například v oblasti zdravotnictví, školství nebo i sportu. Budoucí koalice ODS-ČSSD je už teď dohodnutá,“ uvedl senátor, krajský zastupitel a starosta Božího Daru Horník.

Ten je spolu s Miroslavem Plevným, prvním místostarostou a vyučujícím na Fakultě ekonomické Západočeské univerzity v Plzni, a karlovarským opozičním zastupitelem Jiřím Kotkem, hlavní tvář nově vzniklého seskupení. „Rozvoj svobodné občanské společnosti, odmítnutí přetrvávajících totalitních komunistických jevů, právo a pořádek v kulturní a vzdělané společnosti, stabilní uspořá-

dání pro Evropu a hospodářská a podnikatelská svoboda. To jsou naše hlavní východiska - pilíře, od nichž se odvíjí naše snažení,“ představil Kotek.

„Z vlastní zkušenosti vím, že se zástupci velkých stran jsme schopni se třeba na úrovni města dohodnout. Na krajské úrovni už ne. Přitom jde o tutéž stranu. Nevymezujeme se vůči těmto stranám, ale vůči konkrétním lidem, kteří je na krajské úrovni představují,“ vysvětlil Miroslav Plevný.

Univerzity proti politice ministra zdravotnictví

5.6. 2008 - pro Deník

Proti koncepci univerzitních nemocnic v pojetí podle plánů ministra Julínka se postavily všechny tři české univerzity, v rámci kterých lékařské fakulty působí. Ne protestují jen proti problematické umanutosti ministerstva zdravotnictví akciových společnostech jako „ideální“ a údajně také v našich podmínkách „osvědčené“ právní formě, do které se dnešní fakultní nemocnice mají přetvořit.

Ministrovy návrhy především naruší fungující propojení fakultních nemocnic a lékařských fakult. Není náhodou, že s univerzitními nemocnicemi koncipovanými jako akciovými společnostmi bychom se stali v mezinárodním srovnání unikátem. Bez organického propojení lékařského výzkumu

s výchovou nových generací lékařů i vědců v medicíně bude úroveň vlastní produkce nových poznatků i jejich využívání ve prospěch pacientů upadat. Ministerská prohlášení o vytváření podmínek pro špičková pracoviště z tohoto pohledu nemohou obstát.

Na úterní tiskové konferenci upozornil na vážné problémy ministerské koncepce rektor Masarykovy univerzity profesor Fiala. Vystoupil na základě analýzy ministerstvem zdravotnictví připraveného návrhu s několika střízlivě formulovanými, avšak z hlediska podstaty věci zcela zásadními výhradami nebo požadavky na změny připravované koncepce. Z hlediska veřejnosti se nejedná ani zdaleka o okrajový problém, který by

se měl týkat jen příslovečných akademických věží ze slonoviny – stačí si uvědomit, že Masarykova univerzita i fakultní nemocnice jsou dvěma největšími zaměstnavateli v Jihomoravském kraji. Ministr Julínek reagoval den poté v rozhlasovém rozhovoru c Václavem Moravcem na rádiu Impuls velmi svérázným způsobem. Rektora Masarykovy univerzity nařknul z neznalosti textu návrhů a svůj výpad korunoval obviněním, že podléhá údajnému tlaku děkana lékařské fakulty. Ten má být podle mi-

Jiří Zlatuška, děkan

nistra zastáncem starých pořádků a z poznámek o dvaceti procentech rezerv, které je potřebné využívat, se má také přímo zastávat podmínek umožňujících nehospodárnosti v nemocnicích nebo snad přímo zpronevěru jejich zdrojů ve velkém.

Požadavek vazby výzkumu na akademické prostředí na univerzitě, přitom není od rektora univerzity ničím ultimativním. Jedná se o všeobecně osvědčené uspořádání, ze kterého univerzity dost dobře nemohou slevit, nemají-li se stát podřadnými přípravkami bez činností, které jsou na obdobných zahraničních institucích jejich samozřejmou součástí. Ministr navzdory tomu obhajoval nejen záměr nemocnicím svěřit výzkum, ale v rozporu s výslovnými ustanoveními zákona o vysokých školách také výuku.

Ministerská koncepce nerespektuje základní východiska, bez kterých univerzity dost dobře nemohou fungovat. Univerzitní představitelé nezávisle na sobě hovoří o naprostém nedostatku komuni-

kace a stěžují si na slepou uličku, do které se postup ministrem prosazovaný dostal. Ministrový agresivní reakce nyní naznačují, že pro něj nepřichází v úvahu zvážení změn koncepce, které by vedly k dosažení shody nad modelem uspořádání vztahů mezi univerzitami a fakultními nemocnicemi. Jeho politická kvalifikace mu ve vlastních očích dává dostatečné oprávnění, aby všechny oponenty hodil do společného pytle zlodějů a socialistů, kteří stojí v cestě jeho „zavádění kapitalismu do zdravotnictví,“ jak před pár dny v Senátu charakterizoval svou reformu. Drzé čelo je koneckonců v takové situaci lepší než poplužní dvůr. Nač používat rozum, když člověk vládne pěstmi. Univerzity, lékařský výzkum nebo výchova mediků, to jsou jen zbytné drobnosti, se kterými si politik Julínkova formátu snadno poradí.

cizí Živnostníci v ČR

Vietnam	30 446
Ukrajina	25 842
Slovensko	12 018
Polsko	1947
Německo	1864
Rusko	1751
Bulharsko	1322
Moldavsko	1168
Srbsko/Č.Hora	1087
Velká Británie	931

my way měsíčník českých liberálů

vydávají: Liberální reformní strana www.liberalove.cz ; info@liberalove.cz
 Institut K. H. Borovského www.ikhb.cz ; ikhb@volny.cz

6 / 2008